

30 Kasım 1976

Devlet Kuruluşu

TÜRK FOLKLOR ARAŞTIRMALARI

EYLÜL 1976

İÇİNDEKİLER: ~~~~~

Diş Ülkelerde Nasreddin Hoca	Celâlettin KİŞMİR
Mama Hatun Efsanesi	Ali Rıza ÖNDER
Karslı Âşık Dursun Cevlani	Ali Rıza KÖSEOĞLU
Kaybettiğimiz Büyük Folklorcu Yusuf Ziya Demircioğlu	İhsan HİNÇER
Fikir ve Sanat Adamı Yusuf Ziya Demircioğlu	Osman ATTILÂ
Yusuf Ziya Demircioğlu'na Ait Anılar	Nizami NEFESLİ
«Muhibbi İle Esmahan Hikâyesi»	Saim AÇIKGÖZ
Kıbrıs'ta Ölümle İlgili Gelenekler	İlter VEZİROĞLU
Mardin Kızıldere ve Kermirara Köyü Çocuk Oyunları	Prof. Dr. Şükrü ELÇİN
Eski İstanbul'da Dükkanların Tabalâ ve İlanları	Malik AKSEL
Naldöken Tahtacıları'nda Evlenme (XXII)	Rıza YETİŞEN
Gülnaflı Halk Ozanı Ahmet Ali Babacan	Özcan SEYHAN
Giyim - Kuşam Sözlüğü (IV)	Wolfgang İbrahim CREMERS
Kars'ta Yeniden Çeşitli Bitkiler	Ülker KIZIOĞLU

BİZE GELEN KİTAPLAR

~~~~~

SAYI: 326

KURUŞ: 300

İSTANBUL'DA AYDA BİR DEFA ÇIKARILAN HALK KÜLTÜRÜ DERGİSİ

ALTIN YILDIZ
MENSUCİYET VE KONFEKSİYON FABRİKALARI A.Ş.
Altinyıldız

Türk Kumaşını
Dünyaya Tanıtan
Marka

(Manajans : 1839 - 88)

DERGİMİZ

28 YAŞINA BASTI

Dergimiz, geçen ay çıkmış bulunan 325 No.lu Ağustos 1976 tarihli sayısıyla 28 yaşına ve 17. cildine basmış bulunmaktadır.

Geçen ay tamamlanan 16. cildimiz (307 - 324. sayılarımızı kapsayan) ve özel cilt kapaklarımız hazırlanmıştır. Ayrıca tükenen 56, 67, 81, 90 ve 92. sayılarımızın ikinci baskıları yapılmıştır. Bu suretle bazı okuyucularımızın koleksiyonlarındaki eksikler tamamlanmış olmaktadır.

Bu arada 1 - 16. ciltlerimiz de hazırlanmıştır. 1 - 12. ciltlerimiz ikinci baskı giderleri dolayısıyla 100 er liradan, 13 - 16. ciltlerimiz de 75 er liradan satışa çıkarılmıştır. Cilt kapaklarımız ise 15 liradır.

Okuyucu ve abonelerimize duyururuz.

T.F.A.

damlıya damlıya göl olur

TÜRKİYE
İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

(Folklor : 89)

EV

sahibi olmak
SİZİN DE
hakkınızdır

(Basın : 60102 — 90)

TÜRK FOLKLOR ARAŞTIRMALARI

KURULUŞU : AĞUSTOS 1949

AYDA BİR DEFA İSTANBUL'DA ÇIKAR HALK BİLGİSİ DERGİSİ

KURUCUSU VE SAHİBİ : İHSAN HİNÇER

No. 326

EYLÜL 1976

YIL : 28 — CİLT : 17

DIŞ ÜLKELERDE NASREDDİN HOCA

Yazan : Celâlettin KİŞMİR

Nasreddin Hoca'nın yabancı ellerde yayınlanan fıkraları var. Hiç bir değerimiz, Nasreddin Hoca kadar olsun dışarı memleketlerde haklı bir ilgi uyandırmadı.

Örneğin, Yugoslavyada Nasreddin Hoca'nın renkli resimleri ile ilgili mizah dergileri, çocuk kitapları yayınlanıyor.

Yugoslavlar Hoca'nın iki fıkrasını almışlar. İkisi de eşeği ile ilgili. Renkli olarak yayınlanan resimlerin altında yayınlanan iki fıkra şu :

«Hoca'nın pazara götürdüğü eşeği, ilk çıkan alıcıyı ısıtır, ikinci alıcıyı teper, üçüncüsünü kapar, bir başka alıcıyı çifteler.

Tellâl :

— Hoca boşuna zahmet etmişsin önüne geleni kapan, arkasında duranı tepen bir eşeği kimse alamaz! deyince, Hoca da :

— Ben de satmak için getirmedim, der. Müslümanlar görsün de neler çektiğimi anlasınlar, diye getirdim!»

Yugoslavların yayınladıkları ikinci Nasreddin Hoca fıkrası da şu :

«Hoca, içi dolu heybesini omuzuna asmış, eşeğin sırtında pazardan köye dönerken karşılaştığı bir adam.

— O Hoca demiş, ne diye heybeyi omuzunda taşıyorsun, eşeğin arkasına koysana. Hoca :

— Yoo, demiş, hem beni, hem de heybeyi taşıyorsun.. O kadar insafsızlık edemem. Hayvana yazık».

Nasreddin Hoca'ya Romenler de önem vermişlerdir. Romanya'da yayınlanan Nasreddin Ho-

ca ile ilgili fıkralar Yugoslavya'daki gibi renkli olarak resimlendirilmişlerdir.

Romenlerin yayınladıkları Nasreddin Hoca fıkralarından biri de şu :

«Hoca tavukları, kafese doldurmuş, Akşehir'den Sivrihisar'a giderken, «ögle sıcakında hayvanlar bunaldı. Salıvereyim de yürüye yürüye, gezine gezine gitsinler.» diye düşünüp salıverince her biri bir yana dağılmış. Çok kızan Hoca, horozu önüne katıp kovalarken bağırır-mış :

— Gecenin karanlığında, sabah olacağını bilip ötersin de güpegündüz Sivrihisar yolunu neden bilmezsin?»

İngiltere de Nasreddin Hoca'ya zaman zaman eğilmesini bilmiş. Onunla ilgili fıkralar yayınlamıştır.

Diğer memleketlerden daha geniş bir yayına uğrayan Nasreddin Hoca'nın bilhassa şu iki fıkrası İngiltere'de çok tanınmıştır.

«— Kaç yaşındasın Hoca?

— Kırk...

— Nasıl olur, iki yıl önce de kırk demiştin..

— Evet ben hiç bir zaman sözümünden dönmem.»

İkinci ünlü fıkrası şu :

«Hoca, bir gece telaş içinde, karısını uyarır :

— Koş, çabuk bana gözlüğümü getir der. Çok güzel bir rüya görüyorum. Birisi bana para veriyor, ama gözlüksüz kim olduğunu seçemiyorum.»

MAMA HATUN EFSANESİ

Yazan : Ali Rıza ÖNDER

1957 - 1959 yılları arasında Erzincan Savcısı iken bu konuda edindiğim yetersiz bilgileri, yıllarca sonra (8.7.1974 günü) Sayın Hikmet Turhan Dağlıoğlu'nun Ankara'da anlattıklarıyla tamamladım. O da bu efsaneyi, 1947 yılında Tercan'da Yargıç Hasan Basri Erk'in yanında, yaşlı bir Tercanlıdan dinlemiştir.

Erzincan'ın Tercan ilçesine gidenler, bir mimarlık şaheseri olan ünlü türbeyi görmüş olacaktırlar. Bir kervansarayın bitişiğindeki bu türbede yatan kişinin adı Mama Hatun imiş. Bir Türk beyinin kızı olan Mama Hatun henüz genç ve sağlıklı bir çağda iken öteki dünyasını da düşünmüş. «Az yaşa, çok yaşa, akibet gelir başa» sözünün anlattığı üzere, ne kadar yaşarsa yaşasın, bir gün olup bu dünyadan o da geçecekti. Belki bir süre için daha adı söylenecek amma, acıma bilmeyen doğa yasaları çok geçmeden onu da silip unutturacaktı. Bu evrendeki izinin çabucak unutulup silinmesine razı olamayan insan gönlü, Mama Hatun'un kişiliğinde de kabardı. Şu yalan dünyada kalıcı bir iz bırakmak istiyordu. İşte bu düşünce ile işe koyuldu. Görkemli bir türbe yaptırmaya başladı.

Görevlendirdiği mimar, sanatının bütün olanaklarını kullanarak türbenin temelini attı. Duvarlar su basmasını aşmış, sıra sıra yükselmeye başlamıştı. Ne var ki Hatun, işin her evresini büyük bir ilgi ile izliyordu. Bu amaçla da hemen her gün iş alanına gelerek yapıları denetliyordu. Hatun'un her geliş gidişi, ona derin bir ilgi duyan Mimarbaşı'nın ruhunda kaynaşan kabarcıkları biraz daha artırıyordu. Bu coşku kabarcıkları bir yandan işin daha hızlı yürümesini sağlıyor, öte taraftan Hatun'a yönelik duduru sevgiyi iyiden iyiye yoğunlaştırıyordu. Hatun, Mimar'ın durum ve davranışlarındaki değişikliği sezinlemekte gecikmedi. Ama bilmezlikten, görmezlikten geliyordu.

Gün oldu, bu tutku, Mimar'ın uykularını kaçırdı. Duygularını açığa vurmaktan başka çıkar yol olmadığını düşündü. Yüzyüze geldikleri, başbaşa kaldıkları bir gün, niyetini açıkladı. Türbenin bitiminden sonra yaşamlarını birleştirmeyi, yepyeni bir yuva kurmayı önerdi. Hatun, ilk cevabında bu işin kolay olmadığını, kendisinin bir bey kızı olduğunu söyledi. Daha sonraki konuşmalarında, kurmayı düşündükleri yuvada mutluluğa ermenin olanaksızlığını bildirdi. «İl ne söyler» kaygısı içinde, hep olumsuz karşılıklar veriyordu. Şu var ki hiçbir konuşmasında

karşısındakini büsbütün karanlıklara boğmuyor, sözü kestirip atmıyordu. Bu nedenle de Mimar için umut kapıları kesenkes kapanmamış oluyordu. Ölmeyen umutlar, kapanmayan kapılar, kişioglunun gönlünde bitip tükenmek bilmeyen bir güç kaynağıdır.

Mimar, yapı işini büyük bir titizlik içinde yürüttü. Günü geldi, türbenin kubbesini de katabacaktı. Son taşı yerine yerleştirmeden Hatun'un son sözünü işitmek istiyordu. Olumlu karşılık alacağına hâlâ inanıyordu.

Bir gün Mama Hatun, Mimarbaşına kırk yumurta gönderdi. Bunlardan her birini günün üç öğününde yesin diye haber saldı. Öğünler öğünleri izlemiş, günler ilerlemişti. Mimar, Hatun'un bu buyruğunu da yerine getirdi. Yumurtaları birer birer yedi. Sonra huzura kabul edildi. Ne yazık ki Mama Hatun'un son konuşması susturucu olmuştu :

«Mimarbaşı, sen büyük bir sanat adamısın. Ürün her ülkeye yayılmıştır. Sen istesen, zengin çocukları, ağa kızları sana kollarını açmaya hazırdırlar. Sen neden kısmetini bu yolda aramazsın da ille bana gönül bağlarsın? Ben bir hükümdar kızyım. Ama insan olarak öteki kadınlardan ayrı bir yaratılıştadır değilim. Sana kırk yumurta göndermiştim. Bunları yedin. Tatları bakımından aralarında bir fark var mıydı? İşte kadınlar da bu yumurtalar gibidir. Köylü kızı da, hükümdar kızı da birdir. Sen bu olmayacak sevdadan vazgeç. Şu işini bitirip teslim ettikten sonra kendine uygun başka bir gönül ortağı aramaya bak.»

Mimar, bu kesin ve olumsuz cevap karşısında iliklerine kadar sarsıldı. Ta derinden ürperdi, bütün varlığıyla sendeledi. Yere yıkılmamak için yanındaki duvara güçlkle tutunabildi. Artık umut kuşunu uçurmuş, yaşama ve direnme gücünü yitirmişti. Yüreğinden yükselen tepkinin şahlanışıyla yeniden dirildi, kendine geldi. Elindeki külüngü var gücüyle göğe fırlattı. Başını altına tuttu. Hızla düşen ağır külüngün altında soğuk bir ürperişle can verdi. Bu kendine kıyış, yüzyılların ötesinden gelen bir ses gibi, Mama

Ölümünün Birinci Yıldönümü Dolayısıyla :

KARSLI AŞIK DURSUN CEVLÂNI

Yazan : Ali Rıza KÖSEOĞLU

1900 yılında, Sarıkamış'ın Akyar köyünde doğmuş. Babası, Topçu yüzbaşlarından Hasan bey, annesi, Kağızman'ın Finis Köyünden Melek Hanımdır.

Dursun Cevlâni, Kağızman'ın Yalnız Ağaç Köyünden Lâlezar ile evlenmiş, bundan, Fikrât, Hikmet ve Necati isimli üç oğlu olmuş bir müddet sonra da eşi Lâlezar ölmüştür.

Lâlezardan sonra, Şenkaya'nın Kürkcü Köyünden, Molla Mehmet kızı Seyyihat ile evlenmiş, Seyyihattan da, Hasan isimli bir oğlu ile Gülüzâr ve Lâlezar isimli iki kızı dünyaya gelmiştir.

Lâlezar'dan olan oğlu Hikmet ile Seyyihattan olan kızı Gülüzâr ölmüş, ikinci eşi Seyyihat ile oğulları Fikret, Necati, Hasan ve Kızı Lâlezar Ankara'da hayattadırlar.

Dursun Cevlâni, Kurtuluş Savaşına iştirak etmiş, harplere girmiş, yaralanmış, işgalin ve esaretin bütün acılarını çekmiş büyük bir vatanseverdir.

Allah aşkı, vatan aşkı onun bütün benliğini kaplamış, ömür boyu sazile, sözüyle, özüyle bunları dile getirmiştir.

1942 yılında ailesiyle birlikte Kars'dan Ankara'ya göç etmiş, Ankara Radyosundan uzun seneler sesini vatana ve cihan'a duyurmuştur. Adım, adım Anadolu'yu gezen Dursun Cevlâni, yurdun dört bir yanında tanınmış ve sevilmıştır.

Hatun'un türbesinden buram buram tüten bir acının silinmez izini taşıyor.

Bir yanda, Doğu Anadolu'nun bağrından yeni bir sanat şaheseri yükselmişti. Öte yanda, bu eserin yapıcısı ünlü bir mimarın ak gönlü ile, geleneklerinden sıyrılmayan bir bey kızı arasındaki gönül bağının kırılışı yüzünden bir başka şey de scena ermişti: Bir yüce sanat adamının yaşamı.. Her batan güneşin ardından bir yenisi doğuyor. Ama, yıkılan gönül saraylarını onaracak usta ellere kolay rastlanamıyor.

DÜZELTİ : Türk Folklor Araştırmaları dergisinin Temmuz 1976 günlemli 324. sayısındaki «Halk Ozanı Şerife Soykan» başlıklı yazımızın birinci sütun 30. satırındaki 1954 yılı 1945 olacaktır. Durumu düzeltir, yaptığımız bu daktilo yanlışından özür dileriz, (A.R.Ö.).

Yavru Vatan Kıbrıs'a da giden Cevlâni, duygularını «KİBRİS DÖNÜŞÜ» isimli eserinde neşretmiştir. Millî Kütüphane ve Devlet Konservatuarında, kendi sazile çalıp söylediği Kör-oğlu, Halk hikâyeleri, Türküler, Gazeller ile diğer bir çok sohbetleri banda alınmış, arşive konulmuştur.

Okullarda da senelerce konserler vermiş olan Cevlâni, halkın dili ile halka hitap etmiş bir vatan ve millet şairidir. 1970 yılında Ankara'da geçirdiği bir trafik kazasında ayağı kırılan Aşık, bir müddet koltuk değnekleriyle gezmeye çalışmış ise de, bir türlü iyileşememiş, nihayet 75 yaşında, 20 Ocak 1975 pazartesi günü evinde geçirdiği bir kalp krizi sonucu, bu âlemden göçmüş ve Ankara'daki ebedi istirahatgâhına konulmuştur.

Dursun Cevlâni'nin, şimdye kadar neşredilmiş dört eseri vardır. Bunlar, «KARS'DAN SESLER», «DÖNE SULTAN», «DAHA DAHA NELERİM VAR» ve «KİBRİS DÖNÜŞÜ» dür.

Cevlâni'nin damadı, Lâlezar'ın eşi olan, sayın Öğretmen Halil Kaya, Dursun Cevlâni'nin şimdye kadar yayınlanmış ve yayınlanmamış bütün şiirlerini bir araya toplamış olup, «CEVLÂNİ DİVANI» ismi ile neşredebileceğini bildirmiştir.

Bütün yönleri ile Cevlâni'yi tanıtan bu eserin bir an evvel en yakınının kaleminden neşrinin temenni ederiz.

Maddi varlığı ile aramızdan ayrılmış bulunan, Aşık Dursun Cevlâni, aşkı, hali, sazı ve duygulu şiirleri ile gönüllerde yaşamaktadır. Ölümünün birinci yıl dönümünde O'nun sevgi ve muhabbet dolu şiirlerinden bir demet yaparak sizlere sunuyorum. Aşık Dursun Cevlâni'ye Allah'tan rahmet diliyor ve diyorum ki :

Damla damla deryaya,
Ermiş Dursun Cevlâni.
Muhabbet güllerini,
Dermiş Dursun Cevlâni.

**
Şiirlerinden örnekler :

KARS DESTANI

İşitin ağalar tarif edeyim,
Gine yâde düştü elleri Kars'ın
Güzeller giyinir toyda bayramda,
Karırsır vesile alları Kars'ın.

Havası çok güzel, yelleri eser,
Kalesi mahkemdir şiddetli hisar,
Suyu Abû Hayat selsebil Kevser,
Coş vererek çağlar, selleri Kars'ın.

Yaz olanda Cennet misal otağı,
Hesaba mı gelir südü kaymağı,
Loru, çökeliği, yoğurdu, yağı,
Sağılır yaylada, malları Kars'ın.
Aşığı coşturan, aşk havasıdır,
Serinde coş veren, gam deryasıdır.
«DUR SUN CEVLÂNİ» nin, şen yuvasıdır,
Gözümde tutuyor, yolları Kars'ın..

LEYLÂM

Yine bahar oldu, bezendi dağlar,
Hasretlik kâr etti, gel Leylâm Leylâm.
Yâr senin ateşin, sinemi dağlar,
Gönülde mihmanım, ol Leylâm Leylâm..
Aşkın beni vurdu, derbeder etti,
Eyüp'ten çok çektim, cana kâr etti.
Yıktı bu gönülmü, virâne etti.
Yana yana oldum, kül Leylâm Leylâm..
Tâ ezel tecellim, kurmuş temeli,
Leylâ'yı severim, Mecnun misâli,
Koy bana desinler, Yusuf sevdağı,
Olaydım kapında, kul Leylâm Leylâm..
Leylâ, Leylâ dedim, dağlar başında,
Ot yayıldım, çimen bitti dişimde,
Kuşlar bile, yuva yaptı başımda,
Gel bana bir çare, bul Leylâm Leylâm..
«CEVLÂNİ» bu halde, kamandım kaldım,
Yâr senin derdinle, sarardım soldum,
Bende Mecnun gibi, Mevlâmı buldum,
Kendine bir çare, bul Leylâm Leylâm..

KOMŞULAR

Ayrılık zamanı, elvedâ günü,
Tanrı'ya emânet, olun komşular.
Birde hatırlayın, bu geçen günü,
Kalın sağ selâmet, olun komşular.
Düşmanlara karşı, durun merdâne,
Hepimiz kurbanız, Ana vatana,
Türk olan Aslanca, boyanır kana,
Bu uğurda şehit olun, Komşular.
Gidiyorum, bana dua eyleyin,
Düğün dernek yapın, gönül eyleyin.
İyliğim varsa, beni sâyleyin,
O zamanda yada salın, Komşular.
Sinemde hasretlik var, katar katar,
Dedem dedenizle, bu Köyde yatar,
Virâne yurdumda, baykuşlar öter,
Siz varsız kalbimde, gülüm Komşular..

Hile olmaz, CEVLÂNİ'nin özünde,
ALLÂH bilir, yalan yoktur sözünde,
Bir elâmet gördüm, bu gün sazımda,
Sizden ayrılmıyor telim, Komşular..

AYRILDIM

Ayrılık mızrabı, değdi sineme,
Boyu selvi, kaddi yardan ayrıldım.
Zeminde semâda, bulamam çâre,
Cihân âfitabı, yârdan ayrıldım.
Emsali lânazır, hupluk çağında,
Kaldı yavruları, sol ve sağımda,
Bir sam yeli esti, gönül bağında,
Ayvadan, turunçtan, nârdan ayrıldım.
Yine melül oldu, gönül küşadım,
Huzurda kalmadı, bir dem neşadım,
Onbeş yıl yâr ile, bile yaşadım,
Zöhre'î sâni, Züfîkardan ayrıldım.
Huri melek idi, haddi zatında,
Görmedim yüzünü, nihayetinde,
Yüce dağ başında, Pir hizmetinde,
Sahip şeref, Lâlezardan ayrıldım.
Bu sinemde, bu yaralar var iken,
Gül yerine aşlanır mı hiç diken,
«DUR SUN CEVLÂNİ» nin, belini büken,
Dideden, damardan, kandan ayrıldım..

AŞIĞIYIM

Bizi yoktan var eden, Süphâ'nın aşığıyım.
Nûru Lütfundan halk olan, Sultanın aşığıyım.
Yüzdört Kitap Levhden indi, Adem oğullarına,
Hepisini tasdik eden, Kur'anın aşığıyım.
Yüz yirmi dört bin Nebi, tasdik etti can ile,
Hem Melekler hayrı şerri, isbatı Kur'an ile,
Şerhi Pâki Mustafaya, bağlandım imân ile,
Ehli Beyti Pençî, Ali Abânın aşığıyım.

«DUR SUN CEVLÂN» lânet okur, ol Yezit'in
canına,
Devleti Dünyayı değışti, Dinine imânına,
Bi gayrı hak zalim, kıydı masumların kanına,
On iki İmâm, Mehdi sahip Livânın aşığıyım..

ÇOK GÜZELSİN

Kaşlarına oldum hayran,
Sevdiğim çok güzelsin.
Seni gören eder bayram,
Kara gözlüm çok güzelsin.
Seni gördüm oldum deli,
Yusuf Zelihâ misali,
Aşıkların aşk bülbülü,
Hup avazlım çok güzelsin.

ARAŞTIRMALARI

Ben Yusuf olaydım sana,
Sende bir Zelihâ bana,
Değişmem Mısra Sultana,
Şirin sözlüm çok güzelsin.
Yeter, gel ağılatma beni,
Bana aldırma veremi,
Gözlerin cellât harami,
Ahû gözlüm çok güzelsin.

Boyun uzun selvi kamet,
Sende yokmudur Adalet,
«CEVLÂNİ» ye kıl merhamet,
Benim nazlım çok güzelsin..

KIBRIS

Lefgenin dağına çıktığım zaman,
Yönümü döndürdüm, Vatan göründü.
Toros dağlarını, bürümüş duman,
Mübarek toprakta, Atam göründü.
Başı karlı Anadolu dağları,
Eteğinde mor sümbüllü bağları,
Köylere yetmiş bahar çağları,
O şen ocaklarda, tüten göründü.
Gelmiş bizim el'e, baharlar yazlar,
Her baktıkça yanar, yüreğim sızlar,
Yaylaya göç eden, gelinler kızlar,
Giderken el ele, tutan göründü.

«DUR SUN CEVLÂN» hani benim mekânım,
Türkiye'de babam, dedem, yatanım,
Hübbül mekân, minel imân vatanım,
Kanımı kanına katan, göründü..

TELLER AĞLAR

Bu bağda var, bağ yarası,
Güller ağlar, ben ağlarım.
Dağlarda var, kar yarası,
Seller ağlar, ben ağlarım..
Gurbet elde kuzum ağlar,
Yanar bağrım, sızım ağlar,
Sözüm ağlar, sağım ağlar,
Teller ağlar, ben ağlarım.
«DUR SUN CEVLÂN» bir kemter'im,
Yavrulardan bi haberim,

Yıllık abonesi : 36

altı aylık abonesi : 18
liradır.

Yurt dışı senelik abone :

\$ 5, £ 2, DM 12

TÜRK HALK BİLGİSİ (FOLKLOR) DERNEĞİ'NİN YAYIN ORGANIDIR.

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü : İHSAN HINÇER

Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden Sorumlu Yönetmen :

BORA HINÇER

Mektup ve havale için adres : Posta Kutusu : 46, Aksaray — İstanbul, Tel. : 22 49 74

Turnalar gibi öterim,
Güller ağlar, başı ağlarım..

Y A R A M

Dört yıl oldu, ah çekerim,
Ey olmadı, yaram benim.
Ah ettikçe, gam dökerim,
Ey olmadı, yaram benim.
Yaram benim, yaram benim.
Ey olmadı, yaram benim.
Bir ateş düştü özümde,
Uykular girmez gözüme,
Haber eyleyin sazıma,
Ey olmadı, yaram benim.

Yaram benim, yaram benim,
Ey olmadı, yaram benim.
Doktor yarımı bağıladı,
Acısı ciğer dağladı,
Sevgilim bana ağıladı,
Ey olmadı, yaram benim.
Yaram benim, yaram benim,
Ey olmadı, yaram benim.
«DUR SUN CEVLÂN» işte burda,
Eyüp gibi düştüm derde,
Melhem yok mu? hiç bir yerde,
Ey olmadı, yaram benim.

Yaram benim, yaram benim,
Ey olmadı, yaram benim..

NE İDİM, NE OLDUM

Evvel ateş fıskırıldı ağızımdan,
Şimdi bir pempeyi, yakamaz oldum.
Dizimden fer gitti, gözümden ışık,
İğneye ipliği, takamaz oldum..
İçerdim içerdim, bıkmazıdım ben,
Kimsenin hatırını, yıkmazıdım ben,
Evvel dem haneden, çıkmazıdım ben,
Şimdi bir bâdeyi, çakamaz oldum..
Nice Avrupa'yı gezdim bir zaman,
Tipi, boran oldum, tozдум bir zaman,
Havada, Denizde, yüzdüm bir zaman,
«CEVLÂNİ» yim amma, kalkamaz oldum..

TÜRK FOLKLOR ARAŞTIRMALARI

Basılmayan yazılar
istenince geri gönderilir

Dizgi ve baskı :
YÖRÜK MATBAASI

İstanbul